

JUDr. KATEŘINA ŠIMÁČKOVÁ, advokátka

Mojžíšova 17, 612 00 Brno

advokat@simackova.cz

tel., fax, zázn.: 549210331

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j.	M 16/06 Příl: 2x + 120 PM + 1 PM
Vyřizuje:	osobně

V Brně dne 13.1.2006

Ústavnímu soudu České republiky
Joštova 8
Brno

Nepředchází

Návrh na zrušení novely zákona o církvích a náboženských společnostech

Navrhovatelé : senátoři Senátu ČR

Adolf Jílek, Králec 65, Dolní Studénky
Zdeněk Bárta, Rooseveltova 7, Litoměřice
Pavel Janata, Křížová 28/1, Třebíč
Jiří Stodůlka, Komenského 733, Napajedla
Karel Barták, Machovcova 388, Hradec Králové
Jiří Brýdl, U stadionu 25, Svitavy
ing. Ondřej Feber, Stonava 665
Josef Jařab, Pekařská 17, Olomouc
Prof. Ing. Jan Hálek, CSc., Vančurova 7, Olomouc
Václav Jehlička, Seminářská 75, Telč
Josef Kalbáč, Třebostice 15
Ludmila Müllerová, Dolní Čermná 177
Jiří Nedoma, ČSA 366, Odolena Voda
Soňa Paukrťová, Budovatelů 14, Jablonec n. Nisou
JUDr. Petr Pithart, Dražického nám. 10, Praha 1
František Příhoda, Dačického 1220/2, Praha 4
RNDr. Jitka Seitlová, Jezerská 207, Lipník nad Bečvou
Karel Schwarzenberg, Sýkořice – Dřevíč 83, okr. Rakovník
Rostislav Slavotínek, Tyršova 66, Brno
Milan Šimonovský, Havláskova 10, Brno
Jiří Šneberger, Gruzínská 19, Plzeň
MUDr. Milan Špaček, Konice 157, Znojmo
Jaromír Štětina, K jezeru 482, Háje, Praha 4
Josef Vaculík, Nerudova 1572, Staré Město
Jiří Zlatuška, Banskobystrická 176, Brno

všichni zastoupeni JUDr. Kateřinou Šimáčkovou
advokátkou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17

dvojmo

I.

Specifikace zákona, vůči němuž návrh směřuje

Tento návrh směřuje proti zákonu č. 495/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů, eventuálně proti ustanovením zákona č. 3/2002 Sb., které se staly součástí tohoto zákona účinností zákona č. 495/2005 Sb., proti čl. II, III zákona č. 495/2005 Sb., a proti ustanovením dalších právních předpisů změněných zákonem č. 495/2005 Sb. (zákona o dobrovolnické službě, zákona o zaměstnanosti a zákona o účetnictví). Obě uvedené eventualy jsou nadále v textu označovány jako napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech. Zdůvodnění eventuálního návrhu je uvedeno v čl. VII tohoto podání.

Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech je v první řadě v přímém rozporu s čl. 16 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, je porušením minimálně dvou rozhodnutí Ústavního soudu (nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/02, nálezu sp. zn. I. ÚS 146/03, případně i nálezů sp. zn. I. ÚS 211/96 a sp. zn. III. ÚS 136/2000), oproti předchozí úpravě snižuje standard ochrany svobody náboženského vyznání v České republice a zvyšuje státní reglementaci života církví a věřících.

Návrh napadené novely zákona o církvích a náboženských společnostech byl od samého počátku kritizován, neprošel jednoznačně ani legislativním procesem, již při přípravě zákona upozorňovaly politické i církevní subjekty na své výhrady k připravovanému zákonu. Senát návrh zákona 5. 8. 2005 zamítl. U tak kontroverzního zákona, jehož přijetí není zdůvodněno žádným urgentním důvodem či faktickým nebezpečím pro společnost, zákonodárce neposkytl žádné vacatio legis. V této souvislosti by bylo na místě, aby si Ústavní soud vyžádal stanovisko dotčených církví k napadené novele zákona o církvích a náboženských společnostech.

Záměrem zákonodárce při přijímání napadené novely zákona o církvích a náboženských společnostech bylo omezit náboženské svobody, provést protiústavně restriktivní výklad Listiny základních práv a svobod a porušit rozhodnutí Ústavního soudu ČR, a to vše v situaci, kdy takovýto postup neodůvodňují žádné negativní empirické zážitky z dosavadního fungování církví a náboženských společností a jimi zřízených institucí.

II.

**Rozpor s čl. 16. odst. 2 Listiny základních práv a svobod
Rozpor s dosavadní konstantní judikaturou Ústavního soudu**

Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech je pokusem o protiústavní a neakceptovatelný výklad čl. 16 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, která jednoznačně stanovuje, že „církev a náboženské společnosti ... ustanovují své duchovní a zřizují řeholní a jiné církevní instituce nezávisle na státních orgánech“. Opakovaná judikatura Ústavního soudu k tomuto ustanovení Listiny základních práv a svobod vykládá toto ustanovení tak, že "z hlediska právně teoretického by tedy pro vznik církevních právnických osob měl být stanoven podstatně "volnější režim" než pro jiné právní osoby, které zná české právo. Evidence totiž svojí podstatou (na rozdíl od zmíněné registrace) nepředstavuje konstitutivní, nýbrž toliko deklaratorní právní akt. Proto také může být k evidenci navrhována již "založená instituce" a účinky evidence se zásadně datují zpětně, tzn. již ke dni založení církevní právní osoby registrovanou církví nebo náboženskou společností a nikoliv až ke dni evidence" (shodně nález sp. zn. Pl. ÚS 6/02 a nález sp. zn. I. ÚS 146/03.

K tomu pak předkladatel zákona (ministr Dostál) dne 14. 6. 2005 na 45. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR při druhém čtení napadené novely zákona o církvích a náboženských společnostech uvedl, že by rád zrušil církevní zákon a řekl, že církev se musí řídit ostatními zákony, které platí pro jiná občanská sdružení. Ministr Dostál pak výslovně

uvedl, že je třeba „abychom zcela jasně stanovili, které subjekty založené církvemi budou evidovány podle zákona o církvích a které se budou stávat právními osobami - zdůrazňuji prosím právními osobami podle jiných zákonů. Považuji za naprosto nepřijatelný a absurdní názor, aby si o tom církve rozhodovaly samy. Nevidím žádný důvod k tomu, aby byly v těchto oblastech zvýhodňovány církve oproti jiným soukromoprávním subjektům. Ale co je hlavní? Odůvodnění nálezu Ústavního soudu přece nemůže mít větší právní sílu než existující zákony.“ V daném případě tedy zákonodárce přijal zákon se záměrem porušit opakované rozhodnutí Ústavního soudu vykládající Listinu základních práv a svobod přesně opačným způsobem.

Není samozřejmě vyloučeno, aby Ústavní soud změnil svou judikaturu, toto však musí být odůvodněno zásadní změnou společenských poměrů či legislativní (zpravidla ústavní) změnou a musí toto být racionálně a přesvědčivě zdůvodněno (viz např. nález Pl ÚS 11/02).

Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech má jediný zásadní cíl, a to změnit dosavadní postup, kdy evidence církevních právnických osob prováděná Ministerstvem kultury ČR již nebude mít deklaratorní charakter, ale bude mít charakter konstitutivní. (Dle konstantního teoretického výkladu již pak takovýto postup při vzniku právní osoby není evidencí, ale je registrací, přičemž rozhodující pro posouzení ústavní konformity napadeného zákona jistě je skutečný obsah jím zaváděné změny, a nikoliv její formální označení.)

V daném případě ústavodárce používá stejné formulace „vznik nezávisle na státu“ rovněž pro odborové organizace (čl. 27 odst. 2 Listiny základních práv a svobod), v případě aprobeace shora popsaného postupu zákonodárce je pak ve svém důsledku ohrožena i koaliční svoboda odborových organizací.

Zarážející je i srovnání s „běžnými“ občanskými sdruženími. Zákon č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů ve znění pozdějších předpisů totiž občanským sdružením umožňuje, aby zřizovala tzv. organizační jednotky jako vedlejší právní osoby. To znamená, že se jedná o odvozené právní osoby závislé na právní existenci spolku jako celku, které však disponují vlastní právní subjektivitou (k tomu blíže viz např. I. Telec, Spolkové právo, Beck, 1998, str. 148 a násl.). Postavení církve a náboženské společnosti je z tohoto hlediska oproti občanským sdružením nevýhodnější, což je zcela neodůvodněné, a to zejména s poukazem na ústavní princip privilegovanosti církve a náboženské společnosti. V této souvislosti je možno odkázat na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III ÚS 195/98, kterým bylo stanoveno, že jediné stanovy občanského sdružení upravují vnitřní strukturu a postavení jednotek této struktury včetně jejich právní subjektivity. Ústavní soud tedy rozhodl, že občanské sdružení je oprávněno zřizovat subjekty s právní subjektivitou, aniž by takto zřízený subjekt musel být registrován u příslušného orgánu.

Církevní právní osoby mohou být dle napadené novely zákona o církvích a náboženských společnostech rušeny správními akty ministerstva, nikoli pouze rozhodnutím církve (čl. I bod 54 zákona č. 495/2005 Sb., § 26 zákona č. 3/2002 Sb.), což je opět v přímém rozporu s ustanovením čl. 16 odst. 2 Listiny základních práv a svobod tak, jak toto ustanovení bylo interpretováno Ústavním soudem v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 6/02.

III.

Omezení svobody náboženského vyznání

Z vymezení svobody náboženského vyznání (čl. 15 a 16 Listiny základních práv a svobod čl. 18 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, čl. 9 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod,) především vyplývá, že základním východiskem zákona o církvích a náboženských společnostech by měla být myšlenka, že stát nemůže omezovat svobodu náboženského vyznání a zasahovat do ní (pokud její výkon neohrožuje práva druhých), nybrž ji musí pouze chránit. Svoboda vyznání totiž představuje typický příklad

koncepce statu negativu, což v podstatě znamená, že na rozdíl od některých jiných práv stát nemusí realizaci tohoto práva svojí aktivní činností napomáhat, nýbrž „toliko“ do něj nesmí nijak zasahovat - pokud přirozeně výkonem tohoto práva (svobody) nedochází k ohrožování práv jiných, bezpečnosti, morálky atp. Právní nároky na církve a náboženské společnosti může proto stát v zásadě klást jen tehdy, jestliže zároveň církve a náboženské společnosti od státu něco dostávají, nebo pokud jejich činnost ohrožuje některý právem chráněný zájem.

Církve a náboženské společnosti nemohou být zaměnitelné s jinými soukromoprávními korporacemi. Přestože totiž stát musí respektovat princip náboženské neutrality (čl. 2 odst. 1 Listiny), měl by zároveň církvím a náboženským společnostem přiznávat určité privilegované postavení, a to nejen s ohledem na historické důvody, nýbrž především s poukazem na jejich celospolečenský význam (podobně např. Sachs, Verfassungsrecht II – Grundrechte, Springer, 2000, str. 276) i ústavní zakotvení. Stát však napadeným zákonem církevní právnické osoby a jejich zřizovatele oproti ostatním právnickým osobám znevýhodňuje.

Dále je nutno zdůraznit, že církve a náboženské společnosti lze definovat jako sdružení osob založené na společném sdílení určitého náboženského smýšlení a přesvědčení za účelem toto své vyznání prezentovat též navenek. Je však zapotřebí mít neustále na zřeteli, že činnost církví a náboženských společností nelze redukovat na jednání spojené s vyznáním určité víry, nýbrž že plní celou řadu dalších úkolů, které jsou ve svých důsledcích nezadatelné a nenahraditelné též z hlediska státu a společnosti, a to i té její části, stojící mimo jakoukoliv církev či náboženské společenství.

Tato skutečnost je významná především proto, že efektivní činnost církví a náboženských společností vyžaduje určité různorodé organizační formy. Jinak řečeno, pojetí církví a náboženských společností pouze nebo převážně ve smyslu neformálních sdružení vyznávajících společnou víru v současnosti neobstojí. Stát musí respektovat společenskou dynamiku a tedy i to, že církve a náboženské společnosti musejí vytvářet různé organizace s vlastní právní subjektivitou tak, aby mohly efektivně plnit svoje úkoly. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 146/03 „aktivity církví a náboženských společností - a tedy i jimi zřizovaných církevních právnických osob - se nemohou redukovat toliko na oblasti náboženské víry, mezi ně patří i aktivity orientované navenek, typicky např. činnosti humanitární, charitativní, vzdělávací apod.“ Součástí výkonu náboženství je tedy pro věřící i působení jejich církve ve světě a vyzařování víry do společnosti činnostmi v uvedených oblastech.

Napadená právní úprava ve svém důsledku vede k vyloučení charit a diakonií ze struktury církve. Právě v případě církevních diakonií a charit nejde jen o sociální charitu, ale současně i o šíření a praktikování víry (součástí výkonu kultu je pro většinu náboženství i pozitivní působení ve světě, vyzařování víry, plnění sociálních povinností věřícími). Napadená právní úprava zakazuje existenci církevních škol, které by byly součástí církve. Toho je dosaženo tak, že v případě nově zavedených evidovaných právnických osob stát kontroluje účel jejich zřízení a eviduje jen ty, které poskytují charitativní služby (čl. I bod 25 a 35 zákona č. 495/2005 Sb., resp. § 15a a § 16a zákona č. 3/2002).

U
7520
D
v An
§ 7/e

Ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 146/03 Ústavní soud konstatoval, že charity jsou součástí církve a projevem jejího působení navenek. Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech tento výklad plně popírá.

Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech je i v dalších svých ustanoveních pokusem o revizi nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/02, a to zejména v případě ustanovení čl. I bodu 35 zákona č. 495/2005 Sb., resp. § 16a odst. 5 zákona č. 3/2002, který je v podstatě shodný jako citovaným nálezem zrušený § 27 odst. 5 zákona č. 3/2002 Sb. Obdobně ustanovení čl. II odst. 3 zákona č. 495/2005 Sb. je totožné jako citovaným nálezem zrušené ustanovení § 28 odst. 5 zákona č. 3/2002 Sb.

2

IV.

Snížení dosavadního standardu práv a svobod

Při hodnocení ústavnosti napadené novely zákona o církvích a náboženských společnostech je rovněž nutno vycházet z tendence vývoje právní úpravy postavení církví a náboženských společností v České republice. Vývoj prováděcí právní úpravy v oblasti základních práv a svobod by neměl určitý dosažený standard základních práv omezovat (zužovat), nýbrž naopak rozšiřovat, popř. jen blíže konkretizovat. Jakákoliv redukce základních práv a svobod oproti předchozí úpravě je přípádná pouze v mimořádných případech, jestliže např. praktické naplňování určitého základního práva nebo svobody vede k jeho masivnímu zneužívání či ohrožování a poškozování práv a svobod jiných. O takovou situaci se však v daném případě zjevně nejedná a netvrdil to ostatně ani návrhatele v důvodové zprávě k napadené novele zákona o církvích a náboženských společnostech. Rovněž je třeba vycházet z ustanovení čl. 4 odst. 4 Listiny, které stanoví, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Dle názoru Ústavního soudu v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 36/01 „Z ústavní maximy podle čl. 9 odst. 2 Ústavy neplynou konsekvence toliko pro ústavodárce, nýbrž i pro Ústavní soud. V nepřipustnosti změny podstatných náležitostí demokratického právního státu je obsažen i pokyn Ústavnímu soudu, dle kterého žádnou novelu Ústavy nelze interpretovat v tom smyslu, že by jejím důsledkem bylo omezení již dosažené procedurální úrovně ochrany základních práv a svobod.“ Tento názor pak potvrdil nálezu sp. zn. II. ÚS 321/04: „Ústavní soud opakovaně ve své judikatuře dovedil (rozhodnutí sp. zn. Pl. ÚS 36/01, publikované pod č. 403/2002 Sb. či sp. zn. Pl. ÚS 44/02, publikované pod č. 210/2003 Sb.), že žádnou novelu Ústavy nelze interpretovat v tom smyslu, že by jejím důsledkem bylo omezení již dosažené procedurální úrovně ochrany základních práv a svobod.“

O tom, že úroveň ochrany lidských práv má s časem růst, a nikoli klesat, ostatně mluví i Evropský soud o lidských právech např. v rozsudku Hénaf proti Francii ze dne 27. 11. 2003 (Rozsudky ESLP 2004, 1: 11, citováno i v ASPI): „Soud má za to, že stále vyšší požadavky kladené na úroveň ochrany lidských práv nutně vedou k větší přísnosti při hodnocení zásahů do základních hodnot demokratických společností (viz Selmouni proti Francii).“

0
ochr. Argumentem od většího k menšímu lze dovést, že pokud nemůže k omezení dosažené úrovně ochrany lidských práv vést podle Ústavního soudu žádná novela Ústavy, tím spíše nemůže ke snížení úrovně ochrany lidských práv vést prostá změna obvyčejného zákona. *Ala, ale*

Z uvedeného pravidla zákazu zhoršení standardu ochrany lidských práv si lze jistě představit výjimky, a to v případě vyvažování u kolize dvou práv či v případě změny společenských podmínek. V daném případě ale žádný z těchto dvou důvodů nenacházíme, snížení úrovně ochrany práv církví tak není ničím zdůvodněno: jednak zde není vyvažováno proti jinému právu, ani nedošlo ke změně společenských podmínek; a jednak se o takové zdůvodnění zákonodárce ani nesnaží. Zákonodárce tak jde tedy proti zákazu snížení úrovně ochrany lidských práv, jak ho artikuloval Ústavní soud i Evropský soud pro lidská práva. Pro omezení základního práva v tomto případě chybí legitimní cíl i nezbytnost, která je v takovémto případě pro omezení vždy požadována Evropským soudem pro lidská práva. *6 co jde*

Konkrétními příklady nad rámec výše uvedených výhrad pro další omezení náboženských práv je např. ustanovení čl. I bodu 13 zákona č. 495/2005 Sb., tedy novelizace § 10 odst. 3 písm. g), zákona č. 3/2002 Sb., kterou je doplněno „a seznam v církvích a náboženské společnosti používaných označení duchovních“. Stát dále omezuje vyplácení osobních požitků poskytovaných duchovním už nikoli jen dle jejich činnosti vykonávané v duchovní správě, ale navíc i dle označení jejich funkce. Ustanovení čl. I bodu 20 zákona č. 495/2005 Sb., tedy § 13 odst. 3 zákona č. 3/2002 Sb. nastoluje pro správní řízení ve věci církví přísnější podmínky než původní znění či než správní řád, neboť ruší přerušování řízení a připouští jen zastavení řízení.

nic dohledat
nikdy -
argumentace
žeby umělo
nově
zastavení řízení
o správním řízení
argumentace

V.

Rozpor s principem materiálního právního státu

nekonkrétní,
že

Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech je v rozporu s principem právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy), neboť upravuje určitou oblast společenských vztahů bez přihlédnutí k hlavním adresátům právní normy, kteří právní úpravu z důvodů právních i věcných rozsáhle kritizují a neztotožňují se s ní. Dochází k nadbytečné reglementaci vztahů, přičemž tato reglementace a zpřísnění státní kontroly není nikterak odůvodněna a není v demokratické společnosti nezbytná.

Napadená právní úprava používá pojem evidence na situaci, která je v právní teorii i v relevantní soudní judikatuře popisována jako registrace. Podrobněji je tato problematika vysvětlena v čl. II tohoto návrhu, v nálezech Ústavního soudu (sp. zn. Pl. ÚS 6/02, sp. zn. I. ÚS 146/03) či v učebnicích práva. Nesystémové a ryze účelové použití pojmu evidence je v rozporu s principem materiálního právního státu – požadavkem právní jistoty, jasnosti, předvídatelnosti a určitosti práva (viz Filip, J. Ústavní právo České republiky, Masarykova univerzita, 2003, str. 222). V rozporu s tímto požadavkem je i zavedení nikterak nevysvětlených a neurčitých pojmů jako charitativní služby, obecně prospěšné služby, charita a diakonie, doplňková činnost, kteřé otvírají možnost další šikany církví a jejich právnických osob státními orgány.

Ne!

konkrétní
ale
do té
míry
=> konkrétní
in ext. m.

V rozporu s požadavkem jasnosti předvídatelnosti a určitosti práva je i ustanovení, které je zjevně nesmyslné, a to část ustanovení čl. I bodu 25 zákona č. 495/2005 Sb., resp. ustanovení § 15a odst. 2 zákona č. 3/2002 Sb.:

„Ostatní právnické osoby založené církví, které nejsou evidovány dle tohoto zákona, se mohou stát právnickými osobami registraci nebo zápisem podle zvláštních předpisů.“ Pokud je nějaký subjekt právnickou osobou, tak se přece již nemůže právnickou osobou stát. Je zřejmé, že navrhovatel zákona, který se svým pokusem o tvrzení, že evidence právnické osoby má konstitutivní charakter, pokusil o jakousi kvadraturu kruhu, se zde sám usvědčuje z nesmyslnosti celé své právní konstrukce.

výsledek: ostatní osoby
100% včetně církví a (konec)
za tímto účelem
se stávají právnickými osobami
ale: jiný postup než u ostatních osob

VI.

Rozpor s principem ochrany menšin

Jeden z politických důvodů, proč parlamentní většina schvaluje zákony omezující náboženské svobody, spočívá i v tom, že věřící jsou v České republice společenskou menšinou. Volíči tedy ve své většině nepřátelský postoj velké části politické třídy k církvím a restrikce vůči náboženské svobodě aprobují. (Dle Sčítání lidu, domů a bytů Českého statistického úřadu z roku 2001 je v České republice 10,230.060 obyvatel, z nichž je věřících 3,288.088 obyvatel a bez vyznání 6,039.991 obyvatel.)

Napadená novela zákona o církvích a náboženských společnostech, směřující k dalšímu omezení náboženských práv a práv církví a náboženských společností, sdružujících věřící, tedy poškozují práva menšiny, čímž se dostává i do rozporu s ustanovení druhé věty čl. 6 Ústavy.

VII.

Odůvodnění formulace eventuálního návrhu

K formulaci návrhu na zrušení zákona, který je podáván eventuálně na zrušení novely i novelizovaných částí původního zákona dochází z důvodů právní opatrnosti. Ústavní soud ve své ustálené judikatuře konstatoval, že novela právního předpisu nemá samostatnou normativní existenci, nýbrž se stává součástí novelizovaného právního předpisu (nález sp.

zn. Pl. ÚS 5/96, usnesení sp. zn. Pl. ÚS 25/2000, náleží sp. zn. Pl. ÚS 33/01,)) a jako taková je posuzována i její ústavnost. Jsou-li v řízení o kontrole norem derogačními důvody absence normotvorné kompetence, resp. porušení ústavně předepsaného způsobu přijetí právního předpisu, je pak posuzována ústavnost samotné novely (viz náleží sp. zn. Pl. ÚS 5/02, náleží sp. zn. Pl. ÚS 13/05).

V daném případě se jedná o situaci, kdy by spíše připadal v úvahu návrh na zrušení novelizovaných ustanovení v původním zákoně, avšak základní intencí zákonodárce při přijímání novelizace bylo provést svůj nový výklad již dvakrát Ústavním soudem jednoznačně vyloženého ustanovení Listiny základních práv a svobod (čl. 16 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) a provést bezdůvodné omezení dosaženého standardu ochrany lidských práv, a proto by bylo možno i pro tento případ zvolit zařazení do kategorie absence normotvorné kompetence Parlamentu.

Dr.
1. E. K.

VIII. Návrh

Napadenou novelou zákona o církvích a náboženských společnostech došlo k porušení čl. 16 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, porušení náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 6/02, čl. 15 a 16 Listiny základních práv a svobod, čl. 18 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, čl. 9 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ustanovení čl. 1 Ústavy ČR, čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a ustanovení čl. 6 druhé věta Ústavy ČR:

Z toho důvodu tedy navrhovatelé navrhuji

zrušení celého zákona č. 495/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb. o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění náleží Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2003 Sb. a zákona č. 562/2004 Sb.

eventuálně

zrušení § 1 písm. b) slova „založených registrovanou církví a náboženskou společností a evidovaných podle tohoto zákona (dále jen „evidovaná právnická osoba“)" a slova „církevních", § 3 písm. c) slova „ , popřípadě jména", „adresa místa trvalého pobytu v České republice;" a slovo „dále", § 3 písm. d) nahrazené slovo „evidované", § 4 odst. 4 slova „nebo jinou právnickou osobou", § 5 úvodní část ustanovení a písm. a) nahrazené slovo „osob", § 8 odst. 3 slova „podle § 15a odst. 1 písm. a)" a zrušení slova „církevní" , § 10 odst. 2 písm. c) slovo „nejméně", § 10 odst. 2 písm. d) zrušení slov „církev a náboženské společnosti", § 10 odst. 3 úvodní část ustanovení „předkládaný podle odstavce 2 písm. d.)", § 10 odst. 3 písm. c) „na území České republiky", § 10 odst. 3 písm. d), § 10 odst. 3 písmeno f), § 10 odst. 3 písm. g) „a seznam v církvi a náboženské společnosti používaných označení duchovních", § 10 odst. 3 písmeno h), § 10 odst. 3 písm. j) „a údaje podle § 27 odst. 5", § 10 odst. 4 nahrazené slovo „orgánu", § 11 odst. 2 „podle § 10 odst. 3 písm. d)", § 13 odst. 2 písm. b) „podle § 10 odst. 3 písm. d)", § 14 odst. 6 písm. b) „podle § 10 odst. 3 písm. d)", § 11 odst. 4 písm. a) „nejméně", § 12 odst. 1 písm. b) „na území České republiky", § 13 odst. 3 nahrazené slovo „zastaví", § 14 odst. 7, § 15 odst. 2 „registraci", § 15 odst. 3 „podle § 10 odst. 3 písm. d)", § 15 odst. 4 věta první „podle § 10 odst. 3 písm. d)", § 15 odst. 5 věta druhá „podle § 10 odst. 3 písm. d)", nadpis hlavy IV „EVIDOVANÉ PŘÁVNICKÉ OSOBY", § 15a včetně poznámek pod čarou č. 14a a 14b, nadpis § 16: „Evidence právnických osob založených registrovanou církví a náboženskou společností podle § 15a odst. 1 písm. a)", § 16 odst. 1 „podle § 15a odst. 1 písm. a)", „písm. d)" za číslovkou „3" a zrušení textu „orgánu registrované církve a náboženské společnosti nebo řeholní a jiné církevní instituce jako církevní" a „k tomu určený v základním dokumentu předkládaném", § 16 odst. 2 úvodní část ustanovení nahrazený text „§ 15a odst. 1 písm. a)", § 16 odst. 2

písm. b) nahrazený text „předmět obecně prospěšné, podnikatelské a jiné výdělečné“, § 16 odst. 2 písm. g), § 16 odst. 3 nahrazený text „orgán registrované církve a náboženské společnosti podle § 10 odst. 3 písm. d)“ a zrušení slov „církvní“, § 16 odst. 3 první věta „podle § 15a odst. 1 písm. a)“ a nahrazené slovo „evidovaných“, § 16 odst. 4 nahrazený text „orgán registrované církve a náboženské společnosti podle § 10 odst. 3 písm. d)“, § 16 odst. 5 se slova nahrazená slova „podle § 10 odst. 3 písm. d)“, § 16 odst. 6, § 16a, nadpis hlavy V nahrazené slovo „EVIDOVANÝCH“, nadpis § 17 nahrazené slovo „evidovaných“, § 17 odst. 1 nahrazené slovo „evidovaných“ a „právnícké osoby registrované nebo evidované podle tohoto zákona a tímto“, § 17 odst. 6 nahrazené slovo „evidovaným“, § 17 odst. 7 a 8 včetně poznámky pod čarou č. 15a, § 18 odst. 1 písm. d) a i), § 18 odst. 2 nahrazená slova „registraci změn“, § 19 odst. 1 e) a i), § 19 odst. 2 nahrazená slova „registraci změn“, § 20, v nadpisu hlavy VI nahrazené slovo „EVIDOVANÉ“, § 22 odst. 1 písm. d) nahrazená slova „nebyl“ a „ustaven orgán“ a vložena slova „podle § 10 odst. 3 písm. d)“, § 23 vložena slova „návrhu na konkurs nebo při návrhu na“ a nahrazené slovo „evidované“, doplněná poznámka pod čarou č. 16: „Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 12/1998 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 214/2000 Sb., zákona č. 368/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 125/2002 Sb., zákona č. 403/2002 Sb., zákona č. 101/2003 Sb., zákona č. 210/2003 Sb., zákona č. 257/2004 Sb. a zákona č. 499/2004 Sb.“, § 24 odst. 2, 3 zrušení slova „církvních“, § 26, § 27 odst. 10 nahrazené slovo „evidovaných“, § 29 „evidovaných“ a „a návrhů na evidenci právnícké osoby a evidenci změn.“ zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech) v platném znění,

část první čl. II a čl. III zákona č. 495/2005 Sb.,
 § 6 odst. 2 zákona č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě), vložena slova „evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností⁴⁾“ včetně poznámky pod čarou č. 4 a zrušení slova „církvní“,
 § 81 odst. 2 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, vložena slova „evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností⁴⁸⁾“ a zrušení slova „církvní“,
 § 9 odst. 3 písm. a) zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb., nahrazená slova „právníckou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností⁹⁾“ včetně poznámky pod čarou č.9.

V plné moci
 JUDr. Kateřina Šimáčková

JUDr. Kateřina Šimáčková
 advokátka

Nepředchází

P1. ÚS 2106

-9-

ÚSTAVNÍ SUD ČR Joštova 3, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16. 01. 2006
Č.j.:	146/06 Příl: _____
Vyřizuje:	_____

PLNÁ MOC

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

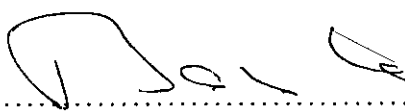
jméno a příjmení: ADOLF JÍLEK, r.č. nebo č. OP: 4903191125

trvalé bydliště: KRÁLEC ET, DOLNÍ STUDÉNKY

podpis:

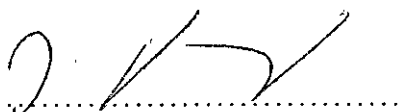
jméno a příjmení: ZDENĚK BARTA, r.č. nebo č. OP: 490322/040

trvalé bydliště: LITOMĚŘICE ROOSEVELTOVA 7

podpis:

jméno a příjmení: VACULÍK JOSEF, r.č. nebo č. OP: 570414/1949

trvalé bydliště: STARÉ MĚSTO, NERUDOVA 1152, 60203

podpis:

Nepředchází

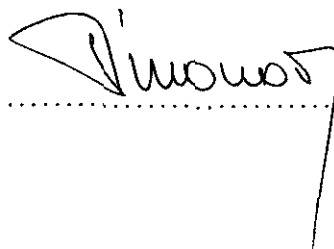
PLNÁ MOC

P1. ÚS 2 106 -10.
ÚSTAVNÍ SOUD ČR
Joštova 8, 650 83 Brno
Došlo dne: 16-01-2006
Č.j. 16/06 Příl.:
Vyřizuje:

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

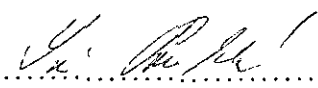
jméno a příjmení: Milan Šimonovský, r.č. nebo č. OP: 490217/042

trvalé bydliště: Brno, Havlářskova 10

podpis:

jméno a příjmení: VOJTA PAUKARTOVA, r.č. nebo č. OP: 505214/206

trvalé bydliště: BUDOVA TELŮ 14, 46601 JABLONEC N.

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

Nepředchází

PLNÁ MOC

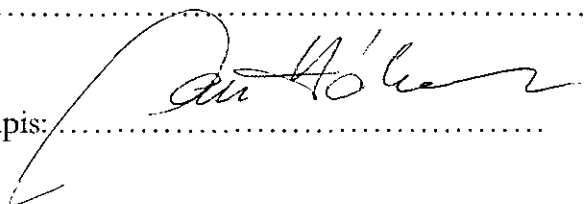
ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j.:	146/06
Vyřizuje:	

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: Prof.Ing. Jan Hálck, CSc., r.č. 430424/438:

trvalébydliště: Vančurova7, Olomouc772

00.....

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

Nepředchází

Pl. Ús 2106 -12-

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16 -01- 2006
Č.j. <i>M6/06</i>	Příl: _____
České republiky,	

PLNÁ MOC

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu
zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžísova 1/
aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č.
498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp.
některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb.
a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: *Jiřina Nedouma*, r.č. nebo č. OP: *510206/314*

trvalé bydliště: *Odolena Voda č. 366*

podpis: *Nedouma*

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

Nepředchází

PLNÁ MOC

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j. <i>146/06</i>	Příl: _____
Vyřizuje: _____	

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: *Jiří Maluška*....., r.č. nebo č. OP: *540915/2405*

trvalé bydliště: *Bamschovylnická 146, 621 00 Brno*.....

podpis: *[Signature]*.....

jméno a příjmení: , r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

jméno a příjmení: , r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

Nepředchází

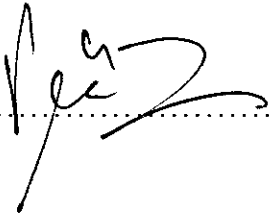
ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 602 03 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j.	146/06 PRP:
Vyřizuje:	

PLNÁ MOC

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: František Příhoda, r.č. nebo č. OP: 470916/129

trvalé bydliště: Děvického 12120/2, Praha 4

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

Nepředchází

PLNÁ MOC

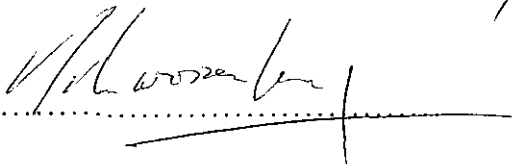
P. Ús 2106-15-

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Jostova 8, 602 03 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j.:	146/06 PFI:
Vyřizuje:	

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: KAREL SCHWARZENBERG....., r.č. nebo č. OP: 371210-092

trvalé bydliště: STŘEKOVICE - DŘEVÍČ 83, OKR. PRAHOVSKÉ.....

podpis:

jméno a příjmení: Liří Šueberger....., r.č. nebo č. OP: 600826/1259

trvalé bydliště: Gruziňská 19 30100 Plzeň.....

podpis:

jméno a příjmení: Oudrý Feleš....., r.č. nebo č. OP: 511219/210

trvalé bydliště: Stomora 665, 73534.....

podpis:

Nepředchází

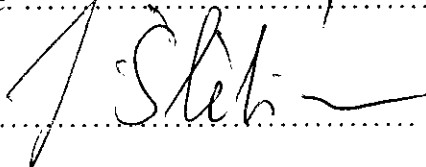
PLNÁ MOC

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j.	146/06 Příl: _____
Vyřizuje:	

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

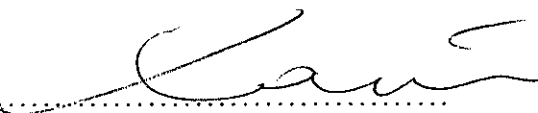
jméno a příjmení: JAROMÍR ŠTĚTINA, r.č. nebo č. OP: 43.04.06/099

trvalé bydliště: PRAHA 4, HAJE, K JEZERU 482

podpis:

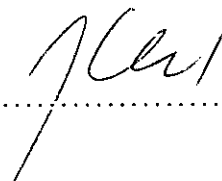
jméno a příjmení: JOSEF JARAB, r.č. nebo č. OP: 370726/440

trvalé bydliště: PEKARSKÁ 17, 77200 OLOMOUČ

podpis:

jméno a příjmení: VÍTLA SEITLOVA, r.č. nebo č. OP: 545414/1613

trvalé bydliště: VEŠERSKÁ 204 LIDMÍKOV. REC

podpis:

Nepředchází

P1. ÚB 2 106 -14

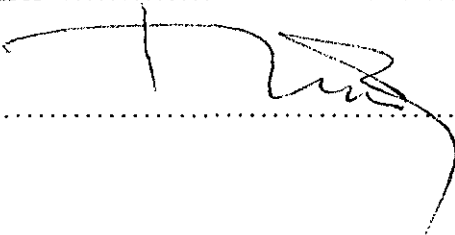
ÚSTAVNÍ SUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16-01-2006
Č.j. <i>Me/06</i>	Příl: _____
vyřizuje: _____	

PLNÁ MOC

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: *JIRÍ STODÁČKA*, r.č. nebo č. OP: *500207/147*

trvalé bydliště: *KOMENSKÉHO 733, 76301 KAPALIEDLA*

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

jméno a příjmení:, r.č. nebo č. OP:

trvalé bydliště:

podpis:

Nepředchází

PLNÁ MOC

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16.-01.-2006
Č.j. <i>Me/06</i>	Příl: _____
Vyzývá:	

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: PAVEL JANATA, r.č. nebo č. OP: 6007181862

trvalé bydliště: TŘEBÍČ, KRÍŽOVA 28/1

podpis:

jméno a příjmení: Rostislav SLAVOTÍNEK, r.č. nebo č. OP: 440509481

trvalé bydliště: 61200 Brno, Tyusova 66

podpis:

jméno a příjmení: Karel BARTÁK, r.č. nebo č. OP: 420306/015

trvalé bydliště: Machovská 388, 50004 Hradec Králové

podpis:

Nepředchází PLNÁ MOC

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16-01-2005
Č.j. <i>146/06</i>	Příl: _____
Vyřizuje: _____	

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky, zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojžíšova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

jméno a příjmení: *MUDr. Petou ŠPACĚK* r.č. nebo č. OP: *520929/368*

trvalé bydliště: *KORICE 157, Znojmo*

podpis: *M. Špacěk*

jméno a příjmení: *JUDr. Petr Pithart* r.č. nebo č. OP: *LN 001673*

trvalé bydliště: *Dražického nám. 10 Praha 1*

podpis: *Petr Pithart*

jméno a příjmení: *LYDMILA MÜLLEROVÁ* r.č. nebo č. OP: *545924/10374*

trvalé bydliště: *DOLNÍ ČERMNÁ 174, 56153*

podpis: *Ludmila Müllerová*

Nepředchází

PLNÁ MOC

P1. ÚS 2106 -20-

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16 -01- 2006
Č.j.:	146/06 PŘI:

My, níže podepsaní senátoři, členové Senátu Parlamentu České republiky zmocňujeme advokátku JUDr. Kateřinu Šimáčkovou, se sídlem Brno, Mojišova 17 aby nás zastupovala před Ústavním soudem České republiky ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

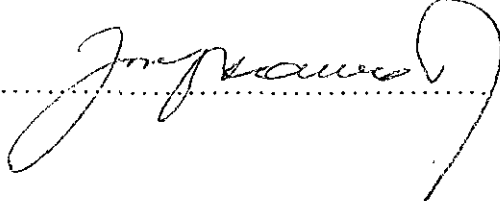
jméno a příjmení: VÁCLAV JELÍČKA, r.č. nebo č. OP: 480324/179

trvalé bydliště: SEMENÁŘSKÁ 75, 588 56 TELČ

podpis:

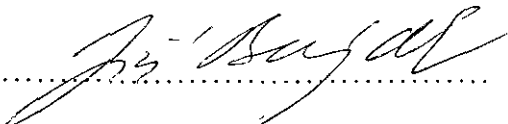
jméno a příjmení: Josef Kalbáč, r.č. nebo č. OP: 400277/057

trvalé bydliště: Třebohostice 15 38737 Třebohostice

podpis:

jméno a příjmení: JIRÍ BRÝDL, r.č. nebo č. OP: 450318/069

trvalé bydliště: U STADIONU 25, 568 02 SVITAVY

podpis:

Nepředchází

P1. Ús. L.106 -21-

ÚSTAVNÍ SOUD ČR Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	16 -01- 2006
Č.j. příj.:	612/00 Brno,

Přijetí zmocnění

Já, níže podepsaná JUDr. Kateřina Šimáčková, advokátka, se sídlem Mojžíšova 17, tímto přijímám zmocnění dále uvedených senátorů:

Adolf Jílek, Králec 65, Dolní Studénky
Zdeněk Bárta, Rooseveltova 7, Litoměřice
Pavel Janata, Křížová 28/1, Třebíč
Jiří Stodůlka, Komenského 733, Napajedla
Karel Barták, Machovcova 388, Hradec Králové
Jiří Brýdl, U stadionu 25, Svitavy
ing. Ondřej Feber, Stonava 665
Josef Jařab, Pekařská 17, Olomouc
Prof. Ing. Jan Hálek, CSc., Vančurova 7, Olomouc
Václav Jehlička, Seminářská 75, Telč
Josef Kalbáč, Třebohostice 15
Ludmila Müllerová, Dolní Čermná 177
Jiří Nedoma, ČSA 366, Odolena Voda
Soňa Paukrtová, Budovatelů 14, Jablonec n. Nisou
JUDr. Petr Pithart, Dražického nám. 10, Praha 1
František Příhoda, Dačického 1220/2, Praha 4
RNDr. Jitka Seitlová, Jezerská 207, Lipník nad Bečvou
Karel Schwarzenberg, Sýkořice – Dřevíč 83, okr. Rakovník
Rostislav Slavotínek, Tyršova 66, Brno
Milan Šimonovský, Havláskova 10, Brno
Jiří Šneberger, Gruzínská 19, Plzeň
MUDr. Milan Špaček, Konice 157, Znojmo
Jaromír Štětina, K jezeru 482, Háje, Praha 4
Josef Vaculík, Nerudova 1572, Staré Město
Jiří Zlatuška, Banskobystrická 176, Brno

ve věci řízení o zrušení zákona č. 498/2005 Sb., kterým se mění zákon o církvích a náboženských společnostech, resp. některých ustanovení zákona č. 3/2002 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 435/2004 Sb. a zákona č. 563/1991 Sb.

V Brně dne 13.1.2006

JUDr. Kateřina Šimáčková

JUDr. Kateřina Šimáčková
advokátka